

Ur diktsamlingen **Kriser och kransar**.
Citat ur *Konferensman*:

Då kom en tid, som stampade i marken,
så traditioner klövos, rämnade.
Våld slaktade som höns små fredsavsikter,
med vita dun och skrämde kackel raskt.
Upp mänskligheten sprang – ett dödsskrämt djur
med sår, som flödade i bröst och sidor.
Kanonhet mark fick dricka...

Men även stridsfritt land en dödsnöd sökte
som ivrig, nytänd firma kunder söker,
och sände ut bacillagenter kvicka
i varje hus. En hundramilaskog
av granträd höggs för att åt sorgen hackas,
och dödens tjänare fick tvenne hakor
och stånkade i trappan.

[- - -]

Då sprang på vida gavlar upp den port,
som gömda intrycks villervallor binda:

Drömmens sjufärgsgalna forsar
nu i morlande tornado
störtade fram och blandade sig
med verkligheters ting.
Uppsagd blev till feberflyttning
sund förståndskontroll med jämnått,
lärareschemat, praktiska taxan,
ingenjörens ring.

[- - -]

Tidens gömda skräcknyheter
stego nakna upp på nytt,
hotande med vitnade händer,
stirrande med bristande ögon.
Flytt var allt – men dock ej flytt.